

ਸਹਿਜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ - ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ

ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਅਧਾਰ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਉਧਾਰਮੂਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਰਵ ਦੁਖੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅੰਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ, ਗਿਆਨ - ਨੇਤਰਹੀਣ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਨੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸੀ ਨਾ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਮਨ ਦੇ ਕਈ ਟੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਹੈ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਲਚਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕੋਏ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਦੁਨੀਆ ਡਰ ਦੇ ਵਸ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਭੈ ਬਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੱਚਣਾ ਗਾਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਾਧਨ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਧਾਰ ਵੇਖ ਲਏ, ਸਭ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸਹਾਰੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਿਨਕੇ ਸਮਾਨ ਸਹਾਰੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਹਾਰਾ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਸਹਾਰਾ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਹਾਰਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਹਾਰਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ? ਆਪ ਸਾਰੇ ਹੋ ਨਾ!

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਾਰੇ ਅਲਪ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋ ਪਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕਸ਼ੈਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 5 ਪਾਂਡਵ ਹੀ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਧਰਮਨੀਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਕਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰਮਾਤਮ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਆਪ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਲਕ ਨਾਲ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਾਲ, ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਹਿਜ ਇਹ ਹੀ ਰਸਤਾ, ਯਥਾਰਥ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅੱਜ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ, ਵਿਸ਼ਵ ਉੱਧਾਰ ਮੂਰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਮਿਤ ਕੌਣ ਬਣੇ ਹਨ। ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪਰ ਬਣੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਸਾਧਾਰਨ। ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਸਕਰਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਉਹ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਨ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਨਿਰਬਲ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਹੀ ਸਿਕਿਲਧੇ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਹੋਰ ਸਭ ਤਰਫ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਇੱਕ ਤਰਫ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹ ਬਾਪ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੁੰਭ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਨਾ! ਸਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਮਨੇਤਾ, ਰਾਜਨੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਝਲਕ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਮੀਪ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਘੁੰਘਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਘੁੰਘਟ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਘੁੰਘਟ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵੇਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਲੇ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਘੁੰਘਟ ਹੈ। ਇਕ ਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਘੁੰਘਟ ਵੀ ਮਿੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਘੁੰਘਟ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਪਨ ਦਾ, ਗੱਦੀ ਦਾ

ਜਾਂ ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਘੁੰਘਟ ਵੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੀ ਘੁੰਘਟ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣਾ ਇਸ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਲੱਗੇਗਾ ਪਰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਹੁਣ ਥੋੜਾ ਜੱਗੇ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿਮ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਮੰਗ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੈ ਹੀ ਲੈਣ। ਚੰਗਾ! ਅੱਜ ਕਰੇਬੀਯਨ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅਤਿ ਲਾਡਲੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ? ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਖਾਲੀ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਫ੍ਰੀ - ਫ੍ਰੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਕਰੀਬ ਮਤਲਬ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਥੂਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣ ਪਰ ਮਨ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਕੀ ਹੋਣਗੇ? ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਹੋਣਗੇ? ਤਾਂ ਸਭ ਨਜ਼ਦੀਕ ਰਤਨ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਅਰ ਅਤੇ ਡੀਅਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨੀਅਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਥ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਖਿੱਲਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਣਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਮਾਲਾ ਬਣਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਰ੍ਹਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਗੁਲਦਸਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਈਏ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਚੰਗੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਕਈ ਨਾ ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਨਿੱਕਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫ਼ਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਚੰਗਾ ਗਰੁੱਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਥੱਕ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੀ ਵੀ ਦਿਲਸਿਖਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਅੱਜ ਘੱਟ ਹਨ ਕੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹੀ ਬੈਸਟ ਤੋਂ ਬੈਸਟ ਹਨ। ਵੇਸਟ (ਵਿਅਰਥ) ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬੈਸਟ (ਅੱਛਾ) ਹੀ ਰਿਹਾ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬੈਸਟ ਜੀਵਨ ਹੈ ਨਾ।

ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਿਯਾਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਆ ਨਾ, ਹੋਰ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੱਕ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੀ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਦੇ ਲਈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀ . ਆਈ . ਪੀ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਮੰਤ੍ਰਨ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਵੀ . ਆਈ . ਪੀ. ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਇਹ ਵੀ ਫਸਟ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਕੈਰੇਬਿਅਨ ਹੀ ਬਣਿਆ। ਅੱਜ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਗਜੈਂਸਿਪਲ ਬਣ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਫ਼ਲ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਲੇਕਿਕ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਲੇਕਿਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਨਿਆਰਾਪਨ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾਪਨ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾਪਨ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਯਾਨਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਚਾਂਸ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰੋ - ਜੇ ਉਥੇ ਦੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਪੰਡਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਟ੍ਰੀਨੀਡਾਡ, ਗਿਯਾਨਾ ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚਿਹਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਫਿਰ ਇਥੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ। ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਮਧੁਬਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਣ ਤੱਕ ਆਏ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੱਕ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਯੂਰੋਪ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਛੋਟੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਣਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਵਾਲਟੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਹਿਮੰਤ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ"। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੇ ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੁਣੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਉਣਾ ਤੇ ਹੈ ਹੀ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਠੀਕ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੂਜੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਵੀ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਤਾਂ ਜੇ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮ ਸਨੇਹ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਨੇਹ ਦਾ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ ਤੇ ਕਿੱਧਰੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿੱਧਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ? ਤਾਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਿਲਵਾਈ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੀ ਲਗਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਲੇਕਿਨ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਜਧਾਮ ਅਤੇ ਨਿਜ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ, ਨਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਵ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ, ਇੱਥੇ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਵਤਾਰ ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਅਵਤਾਰ ਨਾ ਸਮਝ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਕੀਚੜ ਵਿੱਚ ਫੱਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਹੈ ਹੀ ਬੋਝ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਿਧਾਮ, ਨਿਜ ਸਵਰੂਪ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ।
